

Утре ти китка готова.
Дигни се рано да станешъ
Утре на нива да идешъ,
На извора ме почакай, —
Биволи докат' напоишъ,
Азъ съ бѣли менци ще дойда
За прѣсна вода студена,
Ще ти дамъ китка кичена,
Отъ мое чело на твое,
Съ тебе за мене да бѣде . . .“

Черна имъ честъта горкитѣ,
Черна ги веда подслуша,
Подслуша та имъ завидѣ —
На зло ги око мѣрнала,
Сторила да ги погуби.

Рано ранила Гергана,
Станала та се омила,
Предъ икони се прекръсти.
Тихо се Богу помоли.

Росна е китка набрала
И я на чело забола.
Дига кобилца на рамо,
Та си на изворъ отива.
Не сваря тамо Никола,
Най свари бѣли чадъри, —
Ноще е везиръ пристигналъ,
Съ войска си тука застаналъ.